

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aşağıdaki sorularımın **Tarım ve Orman Bakanı Bekir PAKDEMİRLİ** tarafından Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 96'ıncı ve 99'uncu maddeleri gereğince yazılı olarak cevaplandırılmasını saygılarımla dilerim.

Ömer Öcalan
Şanlıurfa Milletvekili

Bilindiği üzere 2020 pandemi yılı, başta iş sektörleri olmak üzere herkes için çok zorlu geçmiştir. Böylesi zor geçen bir yıl içerisinde tarımın önemi ne kadar bilinmiş olsa da AKP hükümeti tarafından en az desteklenen sektör tarım sektörü olmuştur. AKP çiftçilerin 2019 yılında ödemesi gerektiği ancak ödemediği destekleri bu dönemde ödenerek sanki pandemi destekleri veriliyormuş gibi bir algı yarattı. Halbuki 2020 yılında çiftçiye ödenen destek 2019 yılında hak edilmiş desteklerdir. Çiftçiler 2019 yılında alması gereken destekleri almadığı için 2020 pandemi yılına desteksiz girmiştir. Bunun dışında AKP tarafından çiftçilerin Mayıs ve Haziran ayına ait düşük faizli tarımsal kredi borçları 6 ay ertelenmiş, birkaç ille sınırlı kalan tohum desteği yapılmıştır. Çiftçilere %100 artışla verilen gübre desteği döviz kurunun artmasıyla 2020 yılının ilk bir ayında eridi. AKP tarafından hazine arazileri tarıma açılıyor diye propaganda yapılmasına rağmen yaklaşık 4 milyon hektar tarım arazisi boş durmakta ve 2020 yılında binlerce tarım ve ormanlık alan betonlaşmaktadır. Mevsimlik tarım işçileri yine 2020 yılında asgari yaşam standardının çok çok altında güvencesiz ve sağlıksız koşullarda çalışıyor.

Bununla birlikte Bakanlığınız, DEDAŞ örneğinde olduğu gibi çiftçilerin yaşadıkları sorunlara ilişkin yapısal çözümler üretememektedir. Örneğin son olarak Şanlıurfa'nın Hilvan ilçesine bağlı Kuskunlu köyü çiftçileri, elektrik faturalarını ödeyemeyince DEDAŞ köylünün sulama için kullandığı trafolarını sökmesi sorunların çözümüne ilişkin yaklaşımınızı da göstermektedir.

Pandemi ile birlikte çiftçilerin maliyetlerinde ciddi artışlar yaşandığı gibi bu maliyet artışlarından kaynaklı olarak çiftçiler üretimden uzaklaşmaktadır. AKP'nin tarım politikaları çiftçiye üretime

teşvik eden değil tam tersi olarak çiftçiyi tarımsal üretimden uzaklaştırmaktadır. Sulama Birliklerinin keyfi fiyat artışı söz konusu yanlış uygulamalardan yalnızca bir örnektir.

Örneğin Bozova ilçesinde 2020 yılında Sulama Birliği tarafından pamuk için belirlen sulama bedeli 285 TL iken 2021 için 390 TL olarak belirlenmiştir. Yine Mısır için 2021 yılı ücreti aynı şekilde 390 TL olarak belirlenmiştir. Buğday için ise 2020 yılı 85 TL iken 2021 yılı için 120 TL olarak belirlenmiştir. Sulama birliklerinin fahiş oranda suya zam yapması çiftçiyi üretim yapamaz hale getirmiştir. Bununla birlikte Bozova Merkez Sulama Birliğinin 2016 yılından itibaren atıl olması 12 bin dekar alanın susuz kalmasına yol açmaktadır. Başta Bozova Ziraat Odası ve kamuoyunun bütün girişimlerine karşı Bozova Merkez Sulama Birliğinin yeniden aktif hale getirilmesi konusunda herhangi bir adım atılmamaktadır.

Bu bağlamda;

- 1- 2016 yılından itibaren atıl durumda olan Bozova Merkez Sulama Birliğinin yeniden faaliyete geçmesi ile ilgili bir işlem yapılacak mıdır? En kısa sürede konunun ele alınacağına dair verilen sözlere karşılık neden herhangi bir işlem yapılmamaktadır?
- 2- Aynı zamanda mevcut Sulama Birliklerinin aşırı fiyat artışı çiftçiyi üretimden uzaklaştıran bir uygulama değil midir?
- 3- Benzer şekilde çiftçinin maliyetini artırıcı bir uygulamaların çiftçiyi üretimden uzaklaştırdığının bilindiğine göre ısrarla çiftçinin maliyetini artıran politikaların uygulamasının amacı nedir?
- 4- Çiftçi Borçları ile ilgili yapısal bir çözüm üretilmemesinin gerekçesi nedir? Özellikle Traktör ve tarla gibi çiftçinin geçim kaynağını sağlayacak temel araçların haczedilmesinin önlenmesine dair bir politikanız olacak mıdır?
- 5- Şanlıurfa'nın Hilvan ilçesine bağlı Kuskunlu köyü örneğinde olduğu gibi bütün girişimlere rağmen DEDAŞ'ın çiftçilere uyguladığı haksız politikalara dair neden herhangi bir kalıcı çözüm üretilmemektedir?